

SENAT DE BELGIQUE**SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1991-1992**

13 MAI 1992

Proposition de loi relative à la création et à l'organisation d'un Office national des créances alimentaires(Déposée par M. Lallemand et
Mme Delcourt-Pêtre)**DEVELOPPEMENTS**

Des situations particulièrement préoccupantes découlent de la non-exécution de décisions judiciaires qui reconnaissent des droits aux enfants au titre de créancier d'aliments.

La présente proposition de loi a pour objet d'apporter une solution rapide aux difficultés parfois très graves que connaissent les créanciers d'aliments dans le cas où le débiteur ne remplit pas ses obligations ou avec retard.

La proposition ne prend en considération que les créances d'aliments dues aux enfants mais laisse au Roi, par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, la possibilité d'étendre le champ d'action de l'Office à d'autres types de créances alimentaires. Ainsi, sont concernées par une telle réforme les femmes en instance de séparation ou de divorce, les personnes âgées qui doivent pouvoir obtenir de leurs descendants des paiements effectifs et réguliers d'une pension alimentaire.

Dans une étude récente consacrée à « la problématique socio-économique des créances alimentaires »,

BELGISCHE SENAAT**BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992**

13 MEI 1992

Voorstel van wet houdende oprichting en organisatie van een Rijksbureau voor alimentatievorderingen(Ingediend door de heer Lallemand en
Mevr. Delcourt-Pêtre)**TOELICHTING**

De niet-uitvoering van rechterlijke beslissingen die aan kinderen alimentatierechten toekennen, leidt tot buitengewoon zorgwekkende toestanden.

Dit wetsvoorstel heeft tot doel een snelle oplossing te geven aan de vaak zeer ernstige moeilijkheden waarmee de alimentatiegerechtigden kampen wanneer de alimentatieplichtige zijn verplichtingen niet of te laat nakomt.

In dit voorstel worden enkel de onderhoudsuitkeringen ten gunste van kinderen beoogd, maar tevens wordt aan de Koning de bevoegdheid verleend om, door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, de werkingssfeer van het Bureau voor alimentatievorderingen uit te breiden tot andere soorten alimentatievorderingen. Een dergelijke hervorming is dus ook van belang voor de vrouwen die feitelijk gescheiden zijn of uit de echt scheiden, voor bejaarden die van hun afstammelingen de regelmatige en effectieve betaling van een onderhoudsuitkering moeten kunnen verkrijgen.

Uit een recente studie van de professoren B. Bawin en J. Van Houtte die gewijd was aan de sociaal-

les professeurs B. Bawin et J. Van Houtte nous apprennent que dans l'échantillon pris en considération par l'enquête, 18 p.c. des pensions alimentaires dues en faveur des enfants n'étaient pas payées du tout et 24 p.c. l'étaient avec retard.

Les C.P.A.S. sont de plus en plus sollicités pour apporter des aides pécuniaires à la population. Ainsi, la loi du 8 mai 1989 les a chargés d'allouer des avances sur des pensions alimentaires dues aux enfants.

Toutefois, cette loi n'a pas donné les résultats escomptés si l'on s'en tient à la réponse du secrétaire d'Etat à l'Emancipation sociale, fournie à la question écrite n° 122 de M. Perdieu du 23 avril 1990 (bulletin des *Questions et Réponses*, Chambre, n° 133, 1990-1991, p. 10853 et 10854).

Au 31 janvier 1990, seuls 333 cas ont donné lieu à l'octroi d'une avance sur créance alimentaire alors que la Belgique compte approximativement 80 000 mères divorcées et que parmi celles-ci 64 000 ont droit à une pension alimentaire pour leur(s) enfant(s).

Il semble donc que la technique mise en place en 1989 ne satisfait pas les besoins de cette population.

En outre, la plupart de nos C.P.A.S. connaissent de graves difficultés financières. Il est dès lors préférable de mettre en place une structure spécifique à cette problématique qui agira prioritairement dans ces dossiers.

Enfin, la présente proposition de loi s'inscrit dans le cadre de la mise en œuvre de la Convention des Droits de l'Enfant des Nations Unies qui stipule, en son article 27, point 4, que « les Etats parties prennent toutes les mesures appropriées en vue d'assurer le recouvrement de la pension alimentaire de l'enfant auprès de ses parents » et, en son article 18, point 1, que « les Etats parties s'emploient de leur mieux à assurer la reconnaissance du principe selon lequel les deux parents ont une responsabilité commune pour ce qui est d'élever l'enfant et d'assurer son développement ».

Dans le dispositif proposé, chaque créancier d'aliments peut faire appel à l'Office pour toute créance due à un enfant et ce, sans enquête préalable sur ses ressources.

L'Office national des créances alimentaires verse au créancier une avance mensuelle, limitée à un plafond fixé par un arrêté royal.

Durant une période de six mois, l'Office assume donc le versement des avances. Cette limitation dans le temps se justifie par la nécessité d'éviter que des créanciers d'aliments ne se fassent octroyer des rentes

economische problematiek van de onderhoudsverplichtingen in België, blijkt dat, voor de bij het onderzoek betrokken groep, 18 pct. van de onderhoudsuitkeringen ten gunste van de kinderen helemaal niet werden uitbetaald; bij 24 pct. gebeurde dat met vertraging.

Er wordt steeds meer een beroep gedaan op de O.C.M.W.'s met het oog op de financiële steunverlening aan de bevolking. Zo worden O.C.M.W.'s door de wet van 8 mei 1989 belast met het toekennen van voorschotten op onderhoudsuitkeringen ten gunste van kinderen.

Die wet heeft evenwel niet het verhoopte resultaat gehad, zoals blijkt uit het antwoord van de staatssecretaris voor Maatschappelijke Emancipatie op de schriftelijke vraag nr. 122 van de heer Perdieu van 23 april 1990 (bulletin van *Vragen en Antwoorden*, Kamer, nr. 133, 1990-1991, blz. 10853 en 10854).

Op 31 januari 1990 was nog maar in 333 gevallen een beslissing tot toekenning van voorschotten op onderhoudsgelden genomen, hoewel in België zowat 80 000 gescheiden moeders leven en 64 000 onder hen recht hebben op een onderhoudsuitkering voor hun kind(eren).

De regeling die in 1989 werd ingevoerd, blijkt dus niet te voldoen aan de behoeften van de bevolking.

Daarenboven worden de meeste O.C.M.W.'s geconfronteerd met zware financiële moeilijkheden. Het is dus verkieslijk voor deze problematiek een specifieke instantie in het leven te roepen, die bij voorrang deze dossiers zal behandelen.

Dit voorstel sluit nauw aan bij de uitvoering van het Verdrag van de Verenigde Naties over de rechten van het kind. Dat verdrag bepaalt in artikel 27, punt 4, het volgende: « De Staten die partij zijn, nemen alle passende maatregelen om het verhaal te waarborgen van uitkeringen tot onderhoud van het kind door de ouders. » Artikel 18, punt 1, luidt: « De Staten die partij zijn, doen alles wat in hun vermogen ligt om de erkenning te verzekeren van het beginsel dat beide ouders de gezamenlijke verantwoordelijkheid dragen voor de opvoeding en de ontwikkeling van het kind. »

Met dit voorstel kan iedere alimentatiegerechtigde voor vorderingen ten gunste van een kind een beroep doen op het Bureau, zonder voorafgaand onderzoek naar zijn bestaansmiddelen.

Het Rijksbureau voor alimentatievorderingen keert aan de alimentatiegerechtigde een maandelijks voorschot uit, waarvan het maximumbedrag bij koninklijk besluit wordt bepaald.

Het Rijksbureau betaalt die voorschotten uit gedurende een periode van zes maanden. Die beperking in de tijd is verantwoord omdat voorkomen moet worden dat de alimentatiegerechtigden zich door het

à vie, à charge de l'Office. Il s'agit ainsi de limiter, pour l'Office, les risques liés à l'insolvabilité du débiteur.

L'objectif de la présente proposition est de mettre en œuvre une sanction temporaire permettant la recherche plus sereine d'une solution définitive.

Les dispositions de la proposition ne tentent pas d'écarter le débiteur d'aliments de son devoir de solidarité vis-à-vis de ses enfants après le divorce.

Toutefois, en confiant à l'Etat la tâche de récupérer de telles créances, la proposition vise principalement à débloquer des conflits humains qui peuvent être lourds de conséquences. L'Etat, par l'intermédiaire de l'Office, peut agir plus rapidement eu égard aux moyens d'investigation importants dont il dispose.

La proposition envisage la création de l'Office au sein du ministère de la Justice. Vu la mission de l'Office prolongeant celle de la Justice et la nature civile des droits de créance des enfants, il nous a semblé opportun de créer l'Office au sein du ministère de la Justice et d'instaurer une étroite collaboration avec les autres administrations, principalement avec l'Office national des allocations familiales, qui possède des instruments de renseignements particulièrement efficaces pour les missions de l'Office.

Lors du conclave de juillet 1990, le Gouvernement a décidé de réserver un montant de 100 millions à son budget 1991 comme fonds de roulement pour la mise en œuvre d'un organisme de paiement et de recouvrement de créances alimentaires. Cette somme devrait être suffisante pour permettre le démarrage de l'Office dans un premier temps.

La présente proposition ne répond probablement pas à toutes les situations conflictuelles qui peuvent voir le jour en matière de créances alimentaires mais elle tente d'améliorer quelque peu la situation des enfants trop souvent oubliés.

Roger LALLEMAND.

PROPOSITION DE LOI

Article premier

Il est créé au sein du ministère de la Justice un Office national des créances alimentaires, ci-après dénommé l'Office. L'Office est doté de la personnalité juridique.

Bureau levenslang een rente zouden laten uitkeren. Voorts moet het Bureau zich zoveel mogelijk indekken tegen het onvermogen van de alimentatieplichtige.

Dit voorstel beoogt een tijdelijke sanctie, wat het mogelijk moet maken zich rustiger te beraden over een definitieve oplossing.

De bepalingen van het voorstel hebben geenszins tot doel de alimentatieplichtige te laten ontsnappen aan zijn onderhoudsplicht ten aanzien van zijn kinderen, na de echtscheiding.

Door aan de Staat de opdracht te geven dergelijke vorderingen te innen, beoogt het voorstel voornamelijk conflictsituaties tussen mensen, die zeer zware gevolgen kunnen hebben, weer vlot te krijgen. De Staat kan, via het Bureau, immers veel sneller optreden gelet op de aanzienlijke onderzoeksmiddelen waarover het beschikt.

Het voorstel voorziet in de oprichting van het Bureau bij het ministerie van Justitie. Daar de taak van het Bureau in het verlengde ligt van die van het ministerie van Justitie en gelet op het burgerrechtelijk karakter van de vorderingsrechten van de kinderen, leek het ons gewenst het Bureau op te richten bij het ministerie van Justitie en een nauwe samenwerking tot stand te brengen met de andere overheidsdiensten, voornamelijk met de Rijksdienst voor kinderbeïjstand voor werknemers, die beschikt over doeltreffende instrumenten om inlichtingen in te winnen ten behoeve van het Bureau.

Tijdens het begrotingsberaad van juli 1990 heeft de Regering besloten een bedrag van 100 miljoen uit te trekken op de begroting 1991 als werkmiddelen voor een instelling waaraan de betaling en de inning van alimentatievorderingen wordt opgedragen. Dit bedrag zou voldoende moeten zijn om het Bureau in een eerste fase te laten starten.

Dit voorstel biedt waarschijnlijk geen oplossing voor alle conflictsituaties die inzake alimentatievorderingen kunnen ontstaan, maar het poogt alvast verbetering te brengen in het lot van de kinderen, die maar al te vaak worden vergeten.

VOORSTEL VAN WET

Artikel 1

Bij het ministerie van Justitie wordt een Rijksbureau voor alimentatievorderingen opgericht, hierna het Bureau genoemd. Het Bureau heeft rechtspersoonlijkheid.

Un arrêté royal organise les liens entre l'Office et le ministère de la Justice ainsi que les moyens qui sont mis à la disposition de l'Office pour la réalisation de ses missions.

L'Office est soumis aux règles applicables aux organismes de catégorie B prévues par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

Art. 2

La présente loi s'applique aux créances alimentaires concernant les enfants, en exécution des articles 203, 203bis, 207, 223, 303, 311bis, 336, 364 du Code civil et 1280 du Code judiciaire.

Le Roi peut, par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, étendre l'application de la présente loi à d'autres créances alimentaires.

La loi s'applique également aux créances alimentaires dues en vertu d'une convention visée à l'article 1288, 3°, du Code judiciaire après transcription dans les registres de l'état civil de la décision judiciaire admettant le divorce ou la séparation de corps et de biens par consentement mutuel.

Art. 3

§ 1er. L'Office est chargé de verser au créancier d'aliments, selon les modalités prévues par la présente loi, tout ou partie des sommes dues en vertu d'une décision judiciaire rendue sur base d'une des dispositions énumérées à l'article 2, alinéas 1er et 2, ou de la convention mentionnée à l'article 2, dernier alinéa, sans que le montant puisse toutefois excéder celui visé à l'article 50bis des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

Les versements effectués aux mandataires légaux et conventionnels des créanciers sont libératoires.

L'Office n'est pas tenu d'intervenir, si l'obligation alimentaire n'est pas fixée sous la forme de paiement d'une somme en espèces.

L'Office peut, avec l'accord du créancier d'aliments auquel il se substitue, effectuer selon les modalités fixées par la présente loi, le recouvrement total des créances d'aliments à charge des débiteurs ou de leurs ayants cause.

§ 2. L'Office est subrogé dans les droits des créanciers d'aliments pour la partie de la créance alimentaire qui se rapporte au montant versé en vertu de l'alinéa 1er du § 1er de cet article.

Een koninklijk besluit regelt de betrekkingen tussen het Bureau en het ministerie van Justitie, alsook de wijze waarop de middelen ter beschikking worden gesteld van het Bureau voor de verwezenlijking van zijn opdrachten.

Voor het Bureau gelden de regels die van toepassing zijn op de instellingen van categorie B bepaald door de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Art. 2

Deze wet is van toepassing op de alimentatievorderingen ten gunste van kinderen, gegrond op de artikelen 203, 203bis, 207, 223, 303, 311bis, 336, 364 van het Burgerlijk Wetboek en 1280 van het Gerechtelijk Wetboek.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, de toepassing van deze wet uitbreiden tot andere alimentatievorderingen.

De wet is ook van toepassing op de alimentatievorderingen gegrond op een overeenkomst als bedoeld in artikel 1288, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek, na overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van de rechterlijke beslissing waarbij de echtscheiding of de scheiding van tafel en bed door onderlinge toestemming wordt toegestaan.

Art. 3

§ 1. Het Bureau heeft tot opdracht aan de alimentatiegerechtigde, volgens de bepalingen van deze wet, geheel of gedeeltelijk de bedragen uit te keren die verschuldigd zijn krachtens een rechterlijke beslissing, gewezen met toepassing van een van de in artikel 2, eerste en tweede lid, vermelde bepalingen, of krachtens de in artikel 2, laatste lid, bedoelde overeenkomst. Die bedragen mogen evenwel niet hoger liggen dan het bedrag bedoeld in artikel 50bis van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor werknemers.

De uitkeringen aan de wettelijke of bij overeenkomst aangestelde lasthebbers van de alimentatiegerechtigden zijn bevrijdend.

Het Bureau is niet tot uitkering gehouden indien niet is bepaald dat de alimentatieplicht in de vorm van een geldsom moet worden voldaan.

Het Bureau kan, met instemming van de alimentatiegerechtigde in wiens plaats het treedt, het volle bedrag van de alimentatievorderingen ten laste van de alimentatieplichtigen of hun rechtverkrijgenden innen op de wijze bepaald in deze wet.

§ 2. Het Bureau treedt in de rechten van de alimentatiegerechtigde voor het gedeelte van de alimentatievordering dat overeenstemt met het bedrag uitgekeerd krachtens het eerste lid van § 1 van dit artikel.

Il exerce toutes actions judiciaires que le créancier d'aliments pourrait faire valoir pour assurer le paiement de ses droits et est habilité à se constituer partie civile sur base des articles 391*bis* et 391*ter* du Code pénal.

Art. 4

Le bénéficiaire d'une créance alimentaire qui n'a pas reçu la totalité de son montant mensuel depuis plus de deux mois à dater de la signification de la décision judiciaire exécutoire au débiteur d'aliments ou à dater de la transcription dans les registres de l'état civil du jugement autorisant le divorce, peut demander à l'Office des créances alimentaires d'effectuer la récupération des sommes dues par le débiteur d'aliments.

Cette demande est introduite par pli recommandé à la poste. A cette demande est jointe l'expédition de la décision judiciaire exécutoire fixant le montant de la créance ainsi que le décompte et les documents justificatifs s'y rapportant, des sommes dues par le débiteur d'aliments.

Art. 5

Dans les huit jours qui suivent la réception de la demande, l'Office, après avoir examiné si la demande répond aux conditions posées par la présente loi, verse par mandat postal durant six mois tout ou partie de la créance alimentaire due en vertu des dispositions visées à l'article 2.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les montants mensuels maxima qui sont attribués par l'Office dans les limites déterminées à l'article 3, § 1er, alinéa 1er.

Art. 6

Dans les huit jours qui suivent la date de réception de la demande, l'Office met, par lettre recommandée, le débiteur en demeure de remplir ses obligations.

A partir du neuvième jour qui suit l'envoi de la lettre recommandée prévue à l'alinéa précédent, seuls les paiements adressés par le débiteur d'aliments à l'Office en remboursement des avances consenties sont libératoires.

A défaut de paiement dans le mois qui suit l'envoi de la lettre recommandée, l'Office engage toutes actions judiciaires en paiement contre le débiteur d'aliments.

Het Bureau stelt alle rechtsvorderingen in die de alimentatiegerechtigde zou kunnen instellen tot voldoening van zijn rechten. Het Bureau is gemachtigd zich burgerlijke partij te stellen op grond van de artikelen 391*bis* en 391*ter* van het Strafwetboek.

Art. 4

De alimentatiegerechtigde die sedert meer dan twee maanden te rekenen van de betekening van de uitvoerbare rechterlijke beslissing aan de alimentatieplichtige of te rekenen van de overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van het vonnis dat de echtscheiding toestaat, niet het volle bedrag van zijn maandelijks uitkering heeft ontvangen, kan het Bureau voor alimentatievorderingen verzoeken de door de alimentatieplichtige verschuldigde bedragen te innen.

Dit verzoek wordt ingediend bij een ter post aangezekende brief. Bij dat verzoek wordt de expeditie gevoegd van de uitvoerbare rechterlijke beslissing tot vaststelling van het bedrag van de vordering, alsmede de rekening van de door de alimentatieplichtige verschuldigde bedragen samen met de bewijsstukken die daarop betrekking hebben.

Art. 5

Het Bureau onderzoekt of het verzoek voldoet aan de in deze wet gestelde voorwaarden. Uiterlijk acht dagen na ontvangst van het verzoek maakt het Bureau, per postwissel, gedurende zes maanden het krachtens artikel 2 verschuldigde bedrag van de alimentatievordering geheel of ten dele over.

De Koning bepaalt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de maandelijks maxima die het Bureau, binnen de perken van artikel 3, § 1, eerste lid, uitkeert.

Art. 6

Uiterlijk acht dagen na ontvangst van het verzoek stelt het Bureau bij aangetekende brief de alimentatieplichtige in gebreke en verzoekt hem aan zijn verplichtingen te voldoen.

Vanaf de negende dag nadat de in het eerste lid bedoelde aangetekende brief is verzonden, zijn alleen de bedragen die bij wijze van terugbetaling van de door het Bureau uitgekeerde voorschotten aan het Bureau zelf worden betaald, bevrijdend voor de alimentatieplichtige.

Indien de betaling niet wordt verricht binnen een maand na de verzending van de aangetekende brief, stelt het Bureau tegen de alimentatieplichtige een rechtsvordering tot betaling in.

La même procédure s'applique à un tiers débiteur en cas de délégation de revenus.

Les frais de récupération sont à charge du débiteur, sauf décision de l'organe de gestion d'y renoncer pour les raisons et selon les modalités que le Roi fixera par arrêté royal.

L'Office majore les sommes qu'il est chargé de récupérer à charge du débiteur d'aliments d'un pourcentage destiné à couvrir tout ou partie des frais de gestion. Le Roi détermine ce pourcentage.

Art. 7

L'Office travaille en étroite collaboration avec l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés ainsi qu'avec la Banque-carrefour de la sécurité sociale, instituée par la loi du 15 janvier 1990, selon des modalités fixées par arrêté royal.

Les modalités de collaboration entre l'Office et les autres administrations ainsi que les modalités de la transmission de ces renseignements seront fixées par le Roi.

L'Office peut demander par requête adressée au juge de paix du domicile du débiteur, d'ordonner aux personnes qu'il désigne, de communiquer tous renseignements ou tous documents relatifs au montant des revenus et aux autres biens du débiteur d'aliments.

Les sanctions prévues à l'article 926 du Code judiciaire sont applicables à quiconque refuse de fournir les renseignements ou documents demandés.

L'Office est également habilité à demander à l'Administration des contributions directes et à l'Administration de la taxe sur la valeur ajoutée, de l'enregistrement et des domaines, tous renseignements relatifs aux revenus, créances, capitaux et autres biens du débiteur, ainsi qu'à toute administration publique ou tout organisme chargé d'une mission d'intérêt public, les renseignements nécessaires à l'accomplissement de sa mission.

Art. 8

L'Office est habilité en priorité à récupérer à charge du débiteur d'aliments ou de tiers débiteurs en cas de délégation de revenus, les sommes qu'il a versées au créancier d'aliments dans les limites fixées à l'article 3, § 1er, alinéa 1er, ainsi que la majoration due pour les frais de gestion de l'Office.

Si l'Office récupère, en accord avec le créancier d'aliments, la totalité de la créance alimentaire à

Dezelfde procedure wordt toegepast ten opzichte van een alimentatieplichtige derde in geval van overdracht van inkomsten.

De terugvorderingskosten zijn voor rekening van de alimentatieplichtige, behalve indien het beheersorgaan besluit van die kosten af te zien om redenen en volgens een procedure die bij koninklijk besluit worden bepaald.

Het Bureau verhoogt de op de alimentatieplichtige te verhalen bedragen met een percentage dat de beheerskosten geheel of ten dele moet dekken. De Koning bepaalt hoeveel dat percentage bedraagt.

Art. 7

Het Bureau werkt nauw samen met de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers alsmede met de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, opgericht door de wet van 15 januari 1990, volgens regels die bij koninklijk besluit worden bepaald.

De wijze van samenwerking tussen het Bureau en de andere overheidsdiensten, alsmede de nadere regels voor de mededeling van inlichtingen worden door de Koning bepaald.

Het Bureau kan bij verzoekschrift aan de vrederechter van de woonplaats van de alimentatieplichtige vragen dat aan de personen die hij aanwijst, wordt bevolen alle gegevens en stukken mee te delen over het bedrag van de inkomsten of andere goederen van de alimentatieplichtige.

De sancties bepaald in artikel 926 van het Gerechtelijk Wetboek zijn mede van toepassing op ieder die weigert de gevraagde gegevens of stukken te verstrekken.

Het Bureau is eveneens bevoegd om bij de Administratie van de directe belastingen en de Administratie van de belasting over de toegevoegde waarde, de registratie en domeinen, alle inlichtingen in te winnen over de inkomsten, schuldvorderingen, kapitalen en overige goederen van de alimentatieplichtige. Voorts kan het Bureau bij elke overheidsdienst of instelling die met een opdracht van openbaar nut is belast, de inlichtingen inwinnen die voor het vervullen van zijn opdracht noodzakelijk zijn.

Art. 8

Het Bureau is bij voorrang bevoegd om op de alimentatieplichtige of op alimentatieplichtige derden in geval van overdracht van inkomsten, de bedragen te verhalen die het binnen de perken van artikel 3, § 1, eerste lid, aan de alimentatiegerechtigde heeft uitgekeerd, alsmede de toeslag verschuldigd voor de beheerskosten van het Bureau.

Indien het Bureau, met instemming van de alimentatiegerechtigde, het volle bedrag van de alimentatie-

charge du débiteur d'aliments, il verse sans délai au créancier d'aliments, par mandat postal, les sommes récupérées, déduction faite des paiements effectués en vertu de l'article 3, § 1er, alinéa 1er.

Art. 9

Le créancier d'aliments peut à tout moment mettre fin à l'intervention de l'Office par un pli recommandé à la poste.

Le créancier d'aliments est tenu de mettre fin à l'intervention de l'Office par notification sous pli recommandé dès qu'il ne remplit plus les conditions qui l'avaient fait déclarer créancier d'aliments.

Le créancier d'aliments est tenu d'avertir, par notification sous pli recommandé, dans les dix jours, l'Office de toute décision judiciaire diminuant le montant de sa créance ou de toute renonciation totale ou partielle à sa créance.

L'Office avertit le débiteur ou les tiers débiteurs dans les trois jours de la date de réception de la notification, des modifications intervenues dans sa mission ou de ce qu'il n'est plus habilité à recevoir aucun paiement.

L'Office cesse toute poursuite à l'égard du débiteur d'aliments, sauf en ce qui concerne le montant non récupéré des sommes versées en vertu de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, au créancier d'aliments et le montant des frais de récupération exposé par l'Office.

Lorsque la mission de l'Office prend fin, celui-ci a l'obligation de restituer au créancier d'aliments l'expédition de la décision judiciaire.

Art. 10

Sera puni d'une peine d'emprisonnement de huit jours à un mois et d'une amende de 100 à 5 000 francs ou de l'une de ces peines seulement, quiconque aurait sciemment demandé l'intervention de l'Office sans remplir les conditions visées à l'article 4 ou qui aurait sciemment transmis des renseignements ou des documents inexacts à l'Office.

Les mêmes peines sont applicables aux créanciers d'aliments qui se seraient sciemment abstenus d'avertir l'Office des modifications de leur créance visées à l'article 9, alinéa 3.

vordering int ten laste van de alimentatieplichtige, dan maakt het onverwijld de geïnde bedragen, bij postwissel, over aan de alimentatiegerechtigde, na aftrek van hetgeen reeds is uitgekeerd krachtens artikel 3, § 1, eerste lid.

Art. 9

De alimentatiegerechtigde kan te allen tijde aan de uitkeringen van het Bureau een einde maken bij een ter post aangetekende brief.

De alimentatiegerechtigde moet aan de uitkeringen van het Bureau een einde maken door een kennisgeving bij aangetekende brief, zodra hij niet meer voldoet aan de voorwaarden die hem recht gaven op alimentatie.

De alimentatiegerechtigde moet binnen tien dagen het Bureau bij aangetekende brief op de hoogte brengen van elke rechterlijke beslissing waarbij het bedrag van zijn schuldvordering wordt verminderd of van iedere gehele of gedeeltelijke afstand van zijn schuldvordering.

Het Bureau brengt de alimentatieplichtige of de alimentatieplichtige derden binnen drie dagen na ontvangst van de kennisgeving op de hoogte van de wijziging van zijn opdracht of van het feit dat het niet meer bevoegd is enige betaling te ontvangen.

Het Bureau staakt elke vordering tegen de alimentatieplichtige, behalve voor het niet verhaalde gedeelte van de bedragen die krachtens artikel 3, § 1, eerste lid, zijn uitgekeerd aan de alimentatiegerechtigde en voor de inningskosten van het Bureau.

Wanneer de opdracht van het Bureau een einde neemt, moet het aan de alimentatiegerechtigde de expeditie van de rechterlijke beslissing terug geven.

Art. 10

Met gevangenisstraf van acht dagen tot een maand en met geldboete van 100 frank tot 5 000 frank of met een van die straffen alleen wordt gestraft hij die wilens en wetens een uitkering van het Bureau heeft gevraagd zonder te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 4 of die willens en wetens onjuiste gegevens of stukken aan het Bureau heeft verstrekt.

Met dezelfde straffen wordt gestraft de alimentatiegerechtigde die wilens en wetens verzuimt het Bureau op de hoogte te brengen van de wijzigingen in zijn schuldvordering, bedoeld in artikel 9, derde lid.

Art. 11

L'article 569 du Code judiciaire est complété par la disposition suivante:

«24° des contestations entre le créancier ou le débiteur d'aliments et l'Office national des créances alimentaires».

Art. 12

L'organisation et le fonctionnement de l'Office sont réglés par le Roi.

Art. 13

L'Office est géré par un comité directeur. Celui-ci est composé:

1° d'un Président;

2° de quatorze membres dont:

— quatre représentants du secteur public:

* un délégué désigné par le ministre ayant la Justice dans ses attributions;

* un délégué désigné par le ministre ayant la Fonction publique dans ses attributions;

* un délégué désigné par le ministre ayant les Classes moyennes dans ses attributions;

* un délégué désigné par le ministre ayant la Prévoyance sociale dans ses attributions;

— deux représentants des organisations représentatives des employeurs;

— deux représentants des organisations représentatives des travailleurs;

— deux représentants des organisations représentatives des agents des services publics;

— deux représentants des organisations intéressées par les missions de l'Office;

— deux magistrats en fonction ou honoraires ayant une expérience dans les matières relevant de la compétence de l'Office.

Art. 14

Les membres du comité directeur sont nommés par le Roi.

Le président est un magistrat, en fonction ou honoraire, choisi de préférence parmi les magistrats des tribunaux de la jeunesse. Sa candidature est proposée par le ministre qui a la Justice dans ses attributions.

Art. 11

Artikle 569 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld als volgt:

«24° van geschillen tussen de alimentatiegerechtigde of de alimentatieplichtige en het Rijksbureau voor alimentatievorderingen».

Art. 12

De Koning regelt de organisatie en de werkwijze van het Bureau.

Art. 13

Het Bureau wordt beheerd door een bestuurscomité. Dat comité is samengesteld uit:

1° een voorzitter;

2° veertien leden, van wie:

— vier vertegenwoordigers van de overheidssector:

* een afgevaardigde aangewezen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Justitie behoort;

* een afgevaardigde aangewezen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Ambtenarenzaken behoren;

* een afgevaardigde aangewezen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Middenstand behoort;

* een afgevaardigde aangewezen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg behoort;

— twee vertegenwoordigers van de representatieve werkgeversorganisaties;

— twee vertegenwoordigers van de representatieve werknemersorganisaties;

— twee vertegenwoordigers van de representatieve organisaties van het overheidspersoneel;

— twee vertegenwoordigers van de organisaties die betrokken zijn bij de opdrachten van het Bureau;

— twee magistraten of emeriti magistraten met ervaring in de aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Bureau behoren.

Art. 14

De leden van het bestuurscomité worden door de Koning benoemd.

De voorzitter is een magistraat of een emeritus magistraat, bij voorkeur gekozen uit de magistraten van de jeugdrechtbanken. Hij wordt voorgedragen door de Minister tot wiens bevoegdheid de Justitie behoort.

Art. 15

Le comité directeur établit son règlement d'ordre intérieur qui doit être approuvé dans les trois mois qui suivent la date d'entrée en vigueur de la présente loi par le ministre qui a la Justice dans ses attributions.

Art. 16

Des membres du personnel de l'Office national des allocations familiales pour travailleurs salariés et du ministère de la Justice sont affectés aux tâches administratives liées au fonctionnement de l'Office.

Le Roi règle par un arrêté royal, les modalités de détachement de ce personnel, le nombre et le grade des agents concernés.

Art. 17

Les ressources de l'Office sont constituées par :

1° une dotation dont le Roi détermine le montant par arrêté délibéré en Conseil des ministres. Ce montant est réparti sur les budgets de la Justice, des Affaires sociales, des Classes moyennes et de la Fonction publique;

2° les majorations prévues à l'article 6, dernier alinéa;

3° les dons et legs.

Les Communautés et les Régions pourront, le cas échéant, participer au financement de l'Office. Dans ce cas, la composition du comité directeur visé aux articles 13 et 14, fait l'objet d'une concertation entre les pouvoirs concernés.

Art. 18

La présente loi est applicable à toute créance alimentaire déjà existante, visée à l'article 2, non payée depuis plus de deux mois à dater de la signification de la décision judiciaire exécutoire au débiteur d'aliments ou à dater de la transcription dans les registres de l'état civil du jugement autorisant le divorce et qui ne fait pas l'objet d'une procédure de recouvrement.

Art. 19

Par dérogation aux articles 5 et 6 de la présente loi, en ce qui concerne les délais d'intervention de l'Office, celui-ci bénéficie d'un délai de douze mois

Art. 15

Het bestuurscomité stelt zijn reglement van orde vast, dat binnen drie maanden na de datum van inwerkingtreding van deze wet moet worden goedgekeurd door de Minister tot wiens bevoegdheid de Justitie behoort.

Art. 16

Personeelsleden van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers en van het Ministerie van Justitie worden belast met de uitvoering van de administratieve taken die verband houden met de werking van het Bureau.

De wijze waarop dat personeel wordt gedetacheerd, alsook het aantal en de graad van de desbetreffende personeelsleden worden bij koninklijk besluit bepaald.

Art. 17

De financiële middelen van het Bureau bestaan uit :

1° een dotatie waarvan het bedrag bij een in Ministerraad overlegd besluit door de Koning wordt vastgesteld. Dat bedrag wordt uitgetrokken op de begrotingen van Justitie, Sociale Zaken, Middenstand en Ambtenarenzaken;

2° de in artikel 6, laatste lid, bedoelde toeslagen;

3° giften en legaten.

De Gemeenschappen en Gewesten kunnen, in voorkomend geval, bijdragen tot de financiering van het Bureau. In dat geval wordt tussen de betrokken instanties overleg gepleegd over de samenstelling van het in de artikelen 13 en 14 bedoelde bestuurscomité.

Art. 18

Deze wet is van toepassing op alle reeds bestaande alimentatievorderingen bedoeld in artikel 2, die sedert meer dan twee maanden te rekenen van de betekening van de uitvoerbare rechterlijke beslissing aan de alimentatieplichtige of te rekenen van de overschrijving in de registers van de burgerlijke stand van het vonnis dat de echtscheiding toestaat, niet zijn betaald en waarvoor geen vorderingsprocedure is ingesteld.

Art. 19

In afwijking van de artikelen 5 en 6 van deze wet betreffende de termijnen voor de behandeling door het Bureau, beschikt het Bureau over een termijn van

maximum à partir de l'entrée en vigueur de la présente loi, pour répondre aux demandes relatives aux créances visées à l'article 18.

Art. 20

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Roger LALLEMAND.
Andrée DELCOURT-PETRE.

ten hoogste twaalf maanden te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet, om te antwoorden op de verzoeken met betrekking tot de in artikel 18 bedoelde vorderingen.

Art. 20

Deze wet treedt in werking de dag waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.